

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 19 december 2017 met nummer RvVb/A/1718/0364
in de zaak met rolnummer 1415/0016/A/5/0017

Verzoekende partij	de heer Harald VERVAEKE vertegenwoordigd door advocaat Véronique HANTSON met woonplaatskeuze op het kantoor te 9860 Oosterzele, Windekekouter 45
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN vertegenwoordigd door advocaat Jo GOETHALS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8800 Roeselare, Kwadestraat 151B/41
Tussenkomenende partij	de heer Lieven CLAEYS vertegenwoordigd door advocaat Bram VANDROMME met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Kapucijnenstraat 14

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 11 september 2014 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 10 juli 2014.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkomenende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wevelgem van 18 april 2012 ontvankelijk en gegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het regulariseren van een vlasschuur tot manège-paardenfokkerij op een perceel gelegen te 8560 Wevelgem, met als kadastrale omschrijving Wevelgem, eerste afdeling, sectie C, nr(s) 0742T.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 26 februari 2015 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de vierde kamer laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 4 maart 2015 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

Met een beschikking van 5 september 2016 heeft de voorzitter van de Raad de zaak, toegewezen aan de vierde kamer, doorverwezen naar de vijfde kamer.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 27 september 2016.

De verzoekende, verwerende en tussenkomende partij verschijnen op de zitting.

Advocaat Eva DE WITTE *loco* advocaat Véronique HANTSON voert het woord voor de verzoekende partij.

Advocaat Jo GOETHALS voert het woord voor de verwerende partij.

Advocaat Bram VANDROMME voert het woord voor de tussenkomende partij.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De verzoekende partij dient op 23 december 2011 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wevelgem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “regularisatie van een vlasschuur tot een manège-paardenfokkerij” op een perceel gelegen te 8560 Wevelgem, Notelaarstraat 29.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Kortrijk’, vastgesteld met koninklijk besluit van 4 november 1977 (gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 10 november 1998) in de zone “uitbreiding voor bos” en in de zone “agrarijs gebied”.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 30 januari 2012 tot en met 28 februari 2012, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Aquafin adviseert op 26 januari 2012 gunstig.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling adviseert op 16 februari 2012 voorwaardelijk gunstig.

“Uw adviesaanvraag over het regulariseren van een vlasschuur tot manège-paardenfokkerij werd vanuit landbouwkundig standpunt onderzocht en er wordt een voorwaardelijk gunstig advies verstrekt om volgende redenen:

De aanvraag heeft geen betrekking op professionele agrarische of para-agrarische activiteiten, en is gelegen in agrarijs gebied dat tevens ingekleurd is als uitbreidingsgebied voor bos. De voormalige vlasschuur waarvoor een functiewijziging aangevraagd wordt, is net naast woonuitbreidingsgebied gelegen.

Momenteel staan er 7 paarden en 1 pony geregistreerd op naam van de aanvrager. Gegevens over paardenfokkerijactiviteiten zijn niet beschikbaar; het is evenmin bekend

over hoeveel ha weide de aanvrager beschikt. De aanvraag dient geëvalueerd te worden op basis van de normen van de wetgeving m.b.t. zonevreemde woningen en gebouwen.

Verwijzend naar art. 9 van het Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 28/11/2003 m.b.t. toelaatbare zonevreemde functiewijzigingen kan het inrichten van een manège in de voormalige vlasschuur aanvaard worden, zolang dit gebeurt binnen de bestaande gebouwen, zonder ingrijpende aanpassingen of verbouwingswerken. De landbouwstructuren zullen niet bijkomende aangetast worden door de gevraagde regularisatie. Het is wel zo dat er geen volwaardige horecazaak (d.i. toegankelijk voor toevallige passanten) ontwikkeld mag worden op deze site, gelet op de ligging in agrarisch gebied.

... ”

Het agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 23 februari 2012 ongunstig:

“ ...

Adviesbepalingen

Het betrokken perceel is volgens het gewestplan Kortrijk gelegen in ‘natuurgebied’ en grenst aan ‘woonuitbreidingsgebied’.

Het perceel is biologisch minder waardevol, maar in de buurt zijn wel enkele biologisch waardevolle percelen (biologische waarderingskaart versie 2.1.).

Het perceel grenst aan een zone die aangeduid werd als VEN-gebied ‘West-Vlaamse Leievallei’ volgens het Besluit van de Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het afbakeningsplan voor Grote Eenheden Natuur en Grote Eenheden Natuur in Ontwikkeling van 18 juli 2003.

Het Agentschap voor Natuur en Bos is van mening dat de voorliggende aanvraag in strijd is met de bestemming van het perceel als natuurgebied en VEN-gebied. Door een functiewijziging naar manège en paardenfokkerij worden ook de gronden rondom de vlasschuur bezwaard (begrazing en bijkomende infrastructuur). Bovendien wordt in de huidige aanvraag geen natuurtoets en verscherpte natuurtoets bijgevoegd. Het dossier is bijgevolg onvolledig en het Agentschap Natuur en Bos kan dan ook geen kwalitatieve of kwantitatieve inschatting maken.

Conclusie

*Het Agentschap voor Natuur en Bos geeft een **ongunstig** advies voor het stedenbouwkundige aanvraag.”*

Infrastructuur en Mobiliteit adviseert op 4 april 2012 gunstig.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 16 april 2012 voorwaardelijk gunstig:

“ ...

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar heeft volgende elementen aangewezen om te worden opgenomen in voorliggende beslissing:

WETTELIJK GEDEELTE

STEDENBOUWKUNDIGE BASISVOORSCHRIFTEN UIT DE PLANNEN VAN AANLEG

Ligging volgens de plannen van aanleg

Bepaling van het plan dat van toepassing is op de aanvraag.—

De aangevraagde werken/handelingen zijn niet gesitueerd in een algemeen of bijzonder plan van aanleg of in een verkaveling. De aanvraag dient dus getoetst aan de bepalingen van het gewestplan.

De aanvraag ligt volgens het gewestplan Kortrijk — Algemeen, gewijzigd bij BVR van 10.11.1998 in de zone **"uitbreiding voor bos"**.

In deze zone gelden volgende aanvullende voorschriften:

In de gebieden die als "uitbreidingsgebied voor bos" zijn aangeduid, geldt de bestemming die als grondkleur is weergegeven tot op het moment dat de bosuitbreiding effectief gerealiseerd wordt. Vanaf dat ogenblik zijn deze gebieden bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk bosmilieu. Er wordt dan naar gestreefd om de wetenschappelijke, sociale en/of pedagogische waarde van dit beboste gebied te versterken en te bestendigen.

De aanvraag ligt volgens het gewestplan Kortrijk — Algemeen, gewijzigd bij BVR van 10.11.1998 in de zone **"agrarisch gebied"**.

In deze zone gelden volgende aanvullende voorschriften.

Overschakeling van agrarisch gebied naar bosgebied

Ingevolge het bepaalde artikel 35 bis, 4 van het Veldwetboek treedt een plan van aanleg dat bindende kracht heeft verkregen volledig in de plaats van de eventueel bestaande besluiten tot afbakening van gemeentelijke landbouw- en bosbouwzones, voor zover althans in het betrokken plan van aanleg landbouw- en bosbouwzones worden voorzien en voor zover het plan van aanleg betrekking heeft op het gehele grondgebied van de gemeente.

Dit betekent dat bij de vaststelling van een ontwerp-gewestplan of van een gewestplan, bij besluit van de Vlaamse regering alle voor het betrokken gewest eventueel bestaande gemeentelijke afbakeningsplannen zonder meer ophouden te bestaan en vervangen worden door het ontwerp-gewestplan of het gewestplan, voor zover althans in het betrokken plan landbouw- en bosbouwzones worden voorzien.

Eenmaal een dergelijk plan vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering, gelden voor dit gewest dus nog enkel de planologische voorschriften van het betrokken plan en is het zonder enig belang geworden of voor dit gewest al dan niet gemeentelijke afbakeningsplannen bestonden.

Wat de agrarische gebieden betreft, bepaalt artikel 1 in fine, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 dat de overschakeling naar bosgebieden toegestaan is overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 (lees artikel 35bis) van het Veldwetboek.

Verenigbaarheid met de voorschriften inzake ruimtelijke ordening

De aanvraag is in overeenstemming met de bepalingen inzake ruimtelijke ordening.

Afwijkings- en uitzonderingsbepalingen

Het Besluit van de Vlaamse Regering van 28.11.2003 tot vaststelling van de lijst van

toelaatbare zonevreemde functiewijzigingen gewijzigd op 28.11.2003, 23.06.2006, 29.06.2007 en 29.05.2009 is van toepassing op deze aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, nl.:

Artikel 9.

Met toepassing van artikel 4.4.23 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan een vergunning worden verleend voor het geheel of gedeeltelijk wijzigen van het gebruik van een gebouw of gebouwencomplex van de hoofdfunctie "landbouw in de ruime zin", voor zover aan al de volgende voorwaarden voldaan is:

1. Het gebouw of gebouwencomplex is gelegen in een agrarisch gebied in de ruime zin; nieuwe functie heeft betrekking op volgende activiteiten of combinaties daarvan: een paardenhouderij, een manège, een dierenasiel, een dierenpension, een dierenartsenpraktijk, jeugdlogies, een tuinaanlegbedrijf, een kinderboerderij, een centrum voor dierentherapie (animal assisted therapy) of een instelling waar personen al dan niet tijdelijk verblijven bij wijze van therapie, onderwijs, opleiding of voorbereiding op de reguliere arbeidsmarkt ondermeer landbouwactiviteiten of aan de landbouw verwante activiteiten uitoefenen, telkens met inbegrip van de gedeelten van het gebouw of gebouwencomplex die worden aangewend voor ondergeschikte functies (handel, horeca, kantoorfunctie of diensten) die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van de hoofdfunctie.

Voor de toepassing van het eerste lid 2°, geldt dat de volledige vloeroppervlakte die door eventuele ondergeschikt functies (zowel binnen het hoofdgebouw als binnen de bijgebouwen) in beslag genomen wordt, ten hoogste gelijk is aan 100 m².

Verplichte externe adviezen

...

Conclusie

Het Agentschap voor Natuur en Bos geeft een ongunstig advies voor het voorliggende stedenbouwkundige aanvraag.

Op 24.01.2012 werd advies gevraagd aan het departement Landbouw en Visserij

Dit advies werd ontvangen op 16.02.2012. is gunstig en luidt als volgt:

Het adviesaanvraag over het regulariseren van een vlasschuur tot manège-paardenfokkerij werd vanuit landbouwkundig standpunt onderzocht en er wordt een voorwaardelijk gunstig advies verstrekt om de volgende redenen:

De aanvraag heeft geen betrekking op professionele agrarische of para-agrarische activiteiten, en is gelegen in agrarisch gebied dat tevens ingekleurd is als uitbreidingsgebied voor bos. De voormalige vlasschuur waarvoor een functiewijziging aangevraagd wordt, is net naast woonuitbreidingsgebied gelegen.

Momenteel staan er 7 paarden en 1 pony geregistreerd op naam van de aanvrager. Gegevens over paardenfokkerijactiviteiten zijn niet beschikbaar; het is evenmin bekend over hoeveel ha weide de aanvrager beschikt. De aanvraag dient geëvalueerd te worden op basis van de normen van de wetgeving m.b.t. zonevreemde woningen en gebouwen.

Verwijzend naar art. 9 van het Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 28/11/2003 m.b.t. toelaatbare zonevreemde functiewijzigingen kan het inrichten van een manege in de voormalige vlasschuur aanvaard worden, zolang dit gebeurt binnen de bestaande gebouwen, zonder ingrijpende aanpassingen of verbouwwerken. De landbouwstructuren zullen niet bijkomend aangetast worden door de gevraagde regularisatie. Het is wel zo dat er geen volwaardige horecazaak (d.i. toegankelijk voor toevallige passanten) ontwikkeld mag worden op deze site, gelet op de ligging in agrarisch gebied. De definitieve juridisch-administratieve beslissing wordt genomen door het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijk stedenbouwkundige

ambtenaar, tenzij die hiervan vrijgesteld is. De afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling vraagt hierbij uitdrukkelijk om zo spoedig mogelijk een afschrift te ontvangen van de beslissing die genomen wordt i.k.v. dit dossier.

Op 24.01.2012 werd advies gevraagd aan de dienst openbare infrastructuur en mobiliteit. Dit advies werd ontvangen op 04.04.2012 en is luidt als volgt:

Het betreft een regularisatie van een verbouwing van een vlasschuur tot een paardenmanège. Het gebouw is gelegen in een mogelijks overstromingsgebied. Aangezien er geen uitbreiding gebeurt en er geen gekende wateroverlast is verlenen wij positief advies.

...

Conclusie

De aanvraag voldoet aan de wettelijke bepalingen.

OPPORTUNITEITSGEDEELTE

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag.

De aanvraag is gelegen ten zuiden van de kern van de deelgemeente Wevelgem en grenst aan een nagenoeg volledig gerealiseerd woonuitbreidingsgebied.

De aanvraag handelt over het regulariseren van een functiewijziging waarbij een bestaande vlasschuur werd omgebouwd tot manège-paardenfokkerij.

De ruimte werd heringericht tot paardenboxen, oefenpiste, vergaderlokaal, sanitaire ruimte, circulatieruimten + voorraden.

De functiewijziging wordt gerealiseerd binnen het bestaande gabarit van de voormalige vlasschuur.

Historiek.

De aanvraag volgt op een eerder verleend ongunstig advies voor een gelijkaardige functiewijziging, waarbij telkenmale sprake was van het bouwen van een woning bij de manège.

...

Beoordeling goede plaatselijke aanleg

Het betrokken perceel is volgens het gewestplan Kortrijk gelegen in 'bosuitbreidingsgebied' en grenst aan enerzijds natuurgebied en anderzijds woonuitbreidingsgebied.

Het perceel is biologisch minder waardevol, maar in de buurt zijn wel enkele biologisch waardevolle percelen (biologisch waarderingskaart versie 2.1.).

Het perceel grenst aan een zone die aangeduid werd als VEN-gebied 'West-Vlaamse Leievallei' volgens het Besluit van de Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het afbakeningsplan voor de Grote Eenheden Natuur en Grote Eenheden Natuur in Ontwikkeling van 18 juli 2003, maar ligt niet in het VEN-gebied zelf, zoals verkeerdelijk vermeld in het advies van Natuur en Bos. De aanvraag voldoet aan het besluit van de Vlaamse regering van 28.11.2003 tot vaststelling van de lijst van toelaatbare zonevreemde functiewijzigingen gewijzigd op 28.11.2003, 23.06.2006, 29.06.2007 en 29.05.2009, artikel 9.

Voor het gedeelte circulatiezone aan de achtergevel (> 40 m) en de aanbouw rechts (box 12, 13 en berging) is geen bouwvergunning bekend. Dit betreft een uitbreiding waarvoor geen juridische grond is.

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming kan worden geacht met de wettelijke bepalingen, met de goede plaatselijke ordening en met de onmiddellijke omgeving.

Voor wat betreft de functiewijziging van de loods is er echter geen rechtsgrond voor de buitenaanleg.

Besluit: Het advies is Gunstig, mits:

- 1. Uitsluiting uit de stedenbouwkundige vergunning van de circulatiezone aan de achtergevel (> 40 m) en de aanbouw rechts (box 12, 13 en berging) waarvoor geen bouwvergunning bekend is. Dit betreft een uitbreiding waarvoor geen juridische grond is.*
- 2. Het advies van de afdeling Natuur en Bos d.d. 23.02.2012 dient strikt nageleefd te worden.*
- 3. Het advies van het Departement Landbouw en Visserij d.d. 16.02.2012 dient strikt nageleefd te worden.*
- 4. Het advies van de Gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar d.d. 23.02.2012 dient strikt nageleefd te worden.*
- 5. Het advies van Aquafin d.d. 26.01.2012 dient strikt nageleefd te worden.*
- 6. Het advies van de dienst Openbare Infrastructuur en Mobiliteit d.d. 04.04.2012 dient strikt nageleefd te worden. ...”*

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 23 februari 2012 gunstig voor wat betreft de functiewijziging van het gebouw en ongunstig voor de circulatieruimte achter het gebouw:

“ ...

De aanvraag ligt volgens het gewestplan KORTRIJK –algemeen, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 10/11/1998 in een Uitbreiding voor bos.

Volgende voorschriften zijn van toepassing:

Artikel 10. –Uitbreiding voor bos (BVR 10/11/98)

In de gebieden die als “uitbreidingsgebied voor bos” zijn aangeduid, geldt de bestemming die als grondkleur is weergegeven tot op het moment dat de bosuitbreiding effectief gerealiseerd wordt. Vanaf dat ogenblik zijn de gebieden bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk bosmilieu. Er wordt dan naar gestreefd om de wetenschappelijke, sociale en/of pedagogische waarde van dit beboste gebied te versterken en bestendigen.

Op heden is de bestemming volgens de grondkleur “Agrarisch gebied”.

De regularisatie houdt de wijziging in van functie van vlasschuur naar manège-paardenfokkerij. Deze functie dient getoetst aan ART.9 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 28 november 2003 tot vaststelling van de lijst van toelaatbare zonevreemde functiewijzigingen;

ART. 9 luidt:

Met toepassing van artikel 4.4.23 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan een vergunning worden verleend voor het geheel of gedeeltelijk wijzigen van het gebruik van een gebouw of gebouwencomplex van de “hoofdfunctie land- en tuinbouw in de ruime

zin", voor zover aan al de volgende voorwaarden voldaan is:

1° het gebouw of gebouwencomplex is gelegen in een agrarisch gebied in de ruime zin;

2° de nieuwe functie heeft betrekking op volgende activiteiten of combinaties daarvan : een paardenhouderij, een manège, een dierenasiel, een dierenpension, een dierenartsenpraktijk, jeugdlogies, een tuinaanlegbedrijf, een kinderboerderij , een centrum voor dierentherapie (animal assisted therapy) of een instelling waar personen al dan niet tijdelijk verblijven en bij wijze van therapie, onderwijs, opleiding of voorbereiding op de reguliere arbeidsmarkt onder meer land- en tuinbouwactiviteiten of aan de land- en tuinbouw verwante activiteiten uitoefenen, telkens met inbegrip van de gedeelten van het gebouw of gebouwencomplex die worden aangewend voor ondergeschikte functies die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van de hoofdfunctie.

Voor de toepassing van het eerste lid, 2°, geldt dat de volledige vloeroppervlakte die door eventuele ondergeschikte functies (zowel binnen het hoofdgebouw als binnen de bijgebouwen) in beslag genomen wordt, ten hoogste gelijk is aan 100 vierkante meter.

Het voorzien van een manège is eerder een commerciële bedrijvigheid en past niet binnen de bepalingen van art. 1.4.1. bestemmingsvoorschrift horend bij het agrarisch gebied. louter vanuit planologisch oogpunt is de aanvraag voor het gedeelte in uitbreiding voor bos (grondkleur agrarisch gebied) niet in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften.

Of er effectief sprake is van een paardenfokkerij is van belang om de totaliteit van de aanvraag te kunnen beoordelen en de bevoegdheid van de ADLO. Het advies is niet gekend, want niet bij het dossier gevoegd door de gemeente.

Voor het gedeelte circulatiezone aan de achtergevel (> 40 m) en de aanbouw rechts (box 12, 13 en berging) is geen bouwvergunning bekend. Dit betreft een uitbreiding waarvoor geen juridische grond is.

Voor de functiewijziging van de loods zonder de wederrechtelijke aanbouwen kan er toepassing kan gemaakt worden van de afwijkingsbepalingen 4.4.23 van het VCRO en bovenvermeld art. 9 van het Besluit van de Vlaamse Regering.

Omdat op heden de in overtreding opgerichte uitbreidingen niet kunnen verantwoord worden moet het plan aangepast worden vooraleer er een gunstig advies kan gegeven worden voor de regularisatie van de functiewijziging naar manège-paardenfokkerij.

...

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 18 april 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college beslist:

“ ...

- Zich aan te sluiten bij het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar
- Vijf kalenderdagen na de beslissing de stedenbouwkundige vergunning op te nemen in het vergunningenregister.

- De vergunning af te geven aan de aanvrager, die ertoe verplicht is:

1° het college van burgemeester en schepenen per aantekende brief op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen;

2° BIJZONDERE VOORWAARDEN:

1. *Uitsluiting uit de stedenbouwkundige vergunning van de circulatiezone aan de achtergevel (> 40 m) en de aanbouw rechts (box 12, 13 en berging) waarvoor geen bouwvergunning bekend is. Dit betreft een uitbreiding waarvoor geen juridische grond is.*
2. *Het advies van de afdeling Natuur en Bos d.d. 23.02.2012 dient strikt nageleefd te worden.*
3. *Het advies van het Departement Landbouw en Visserij d.d. 16.02.2012 dient strikt nageleefd te worden.*
4. *Het advies van de Gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar d.d. 23.02.2012 dient strikt nageleefd te worden.*
5. *Het advies van Aquafin d.d. 26.01.2012 dienst strikt nageleefd te worden.*
6. *Het advies van dienst Openbare Infrastructuur en Mobiliteit d.d. 04.04.2012 dienst strikt nageleefd te worden.*

*Aan de vergunning worden volgende lasten verbonden:
Er worden geen lasten opgelegd.*

3° ALGEMENE VOORWAARDEN:

...
...”

Tegen deze beslissing tekent de tussenkommende partij op 30 april 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 5 juni 2014 om dit beroep onontvankelijk te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen. Hij adviseert:

“ ...

3. INHOUDELIJKE BESPREKING **3A ONTVANKELIJKHEID**

Op 30/04/2014 heeft mter. Bram Vandromme namens dhr. en mevr. VANHAVERBEKE EVELINE en CLAEYS LIEVEN beroep ingesteld tegen de beslissing van het schepencollege van Wevelgem houdende toekenning stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan VERVAEKE HARALD, tot het regulariseren van een vlasschuur tot manège-paardenfokkerij.

Overeenkomstig artikel 4.7.21 §2 VCRO kan elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de vergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen, beroep instellen bij de deputatie.

Hierbij moet het beroep op straffe van onontvankelijkheid ingesteld worden binnen een termijn van dertig dagen die ingaat de dag na de startdatum van de aanplakking. (artikel 4.7.21 §3 VCRO)

Het attest van aanplakking ondertekend door de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar stelt dat de aanplakking op 02/05/2012 is vastgesteld. Hieruit volgt dat de startdatum van aanplakking heeft plaats gevonden op 2 mei 2012 en dat aldus de termijn om beroep in te stellen is ingegaan op 03/05/2012 om te eindigen op 02/06/2012.

Bijgevolg moet worden besloten dat het beroep ingesteld per aangetekend schrijven dd. 30/04/2014, laattijdig is ingediend.

Het ingestelde beroep is dan ook onontvankelijk.

Beroepsindiener wijst evenwel dat het attest van aanplakking is gesteund op de verklaringen op eer van de aanvrager van de vergunning, en dat bijgevolg de termijn om beroep in te stellen nog niet is aangevangen. Hierbij wordt verwezen naar de rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen en op een eerdere beslissing van de deputatie.

De aangehaalde rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, hebben betrekking op beslissingen genomen op basis van “verklaringen op eer” of attesten van aanplakking gesteund op verklaringen op eer”. Hetzelfde geldt voor de aangehaalde beslissing van de deputatie; Uit de formulering van het attest kan men echter niet afleiden dat de vaststelling is gebeurd op basis van een verklaring op eer van de aanvrager van de vergunning. De aangehaalde rechtspraak is dan ook niet dienend.

Een e-mail bericht die het tegenovergestelde zou aangeven, weegt niet op tegen de duidelijke formulering in het attest van aanplakking.

Om die reden dient dan ook te worden besloten dat het ingestelde beroep onontvankelijk is.

3B CONCLUSIE EN VOORSTEL

*Overwegende dat het beroepschrift laattijdig werd ingesteld; stelt de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar voor om het beroep **onontvankelijk** te verklaren.*
...

Na de hoorzitting van 10 juni 2014 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in een nieuw verslag van 3 juli 2014 om dit beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Hij adviseert:

“ ...

ONTVANKELIJKHEID

Het verslag PSA, dd. 5 juni 2014 stelde voor om het ingestelde beroep onontvankelijk te verklaren. Uit de formulering van het attest van aanplakking kon niet worden afgeleid dat de vaststelling van aanplakking was gebeurd op basis van een verklaring op eer van de aanvrager van de vergunning. Op de hoorzitting wees de opsteller van het attest dat de controle van de aanplakking niet door hemzelf maar door de stadswacht is gebeurd. Op het neergelegde bewijsstuk blijkt dat de controle is gebeurd op 15 mei 2012. Op basis van deze bijkomende stukken, kan men niet anders dan afleiden dat de verklaring uit het attest dat de aanplakking is vastgesteld op 2 mei 2012 niet met de werkelijkheid kan overeenstemmen.

Bij gebrek aan een geldig attest van aanplakking moet het beroep dan ook ontvankelijk worden verklaard.

...

4D CONCLUSIE EN VOORSTEL

Het ontwerp voorziet het regulariseren van een bestaande vlasschuur tot manege –

paardenfokkerij.

Er bestaat een legaliteitsbelemmering om de functiewijziging te kunnen vergunnen.

Artikel 9 van het besluit van de Vlaamse Regering inzake zonevreemde functiewijzigingen dd. 28 november 2003 kan niet toegepast worden gezien het niet gaat over een hoofdzakelijk vergund gebouw.

Ook de **Raad voor Vergunningsbetwistingen** heeft in een arrest dd. 25/04/2012 (nr. A/2012/0164) gesteld dat de regularisatie van een zonevreemde functiewijziging niet mogelijk is. Bijgevolg ontstaat een **legaliteitsbelemmering**.

Volledigheidshalve dient opgemerkt dat op grond van **artikel 36ter** van het **natuurbehoudsdecreet** elke vergunningsplichtige activiteit die een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van het gebied kan veroorzaken, moet onderworpen worden aan een passende beoordeling en dit op initiatief van de aanvrager. De overheid mag de vergunning slechts toestaan indien de te vergunnen activiteit geen betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van het gebied kan veroorzaken.

In het dossier **ontbreekt een natuurtoets** en deze is volgens ANB essentieel om met kennis van zaken over het dossier te beoordelen. Een vergunning die steunt op onjuiste of onvolledige gegevens is onwettig (R.v.St., nr.74.453, 24 juni 1998 (Van der Mijnsbrugge)). Bijgevolg ontstaat een **tweede legaliteitsbelemmering**.

De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar stelt derhalve voor om het **beroep gegrond** te verklaren en de vergunning te **weigeren**.
..."

Na de hoorzitting van 8 juli 2014 verklaart de verwerende partij het beroep op 10 juli 2014 gegrond en weigert een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

"...

5 MOTIVATIE STANDPUNT DEPUTATIE

De Deputatie motiveert haar standpunt als volgt :

5A ONTVANKELIJKHEID

De PSA wijst in het eerste verslag dd. 5 juni 2014 dat het ingestelde beroep onontvankelijk is. De motivering luidt als volgt :

"..."

Op de hoorzitting dd. 10 juni 2014 verklaart de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar dat de controle van aanplakking wordt gedelegeerd aan de stadswacht. Op de hoorzitting wordt een document neergelegd waaruit zou blijken dat de controle van aanplakking heeft plaatsgevonden op 15 mei 2012.

Na de hoorzitting heeft de PSA een tweede verslag opgemaakt met als datum 3 juli 2014. Met betrekking tot de ontvankelijkheid wijst het tweede verslag het volgende :

"..."

Op de hoorzitting dd. 8 juli 2014 wijst het schepencollege dat een verklaring op eer werd opgesteld door de aanvrager, meldende dat op 2 mei 2012 werd overgegaan tot het aanplakken van de stedenbouwkundige vergunning. Nadien werd door de gemeenschapswacht en de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar op 15 mei 2012 vastgesteld dat de aanplakking wel degelijk is gebeurd, aldus het college. Het schepencollege is dan ook van oordeel dat de beroepstermijn niet is ingegaan op 2 mei 2012 maar op 15 mei 2012, zijnde de datum waarop de controle effectief heeft plaatsgevonden. Het feit dat het aanplakkingsattest niet verwijst naar de gemeentelijke controle onder toezicht van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar, maar naar een andere datum (m.n. de datum welke blijkt uit de verklaring op eer), is een loutere materiële vergissing, aldus het college. Het schepencollege besluit dan ook dat het ingestelde beroep laattijdig is en bijgevolg onontvankelijk.

Overeenkomstig artikel 4.7.19, §2 VCRO waakt de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde erover dat tot aanplakking wordt overgegaan en levert de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde op eenvoudig verzoek, een gewaarmerkt afschrift van het attest van aanplakking af. Immers, aan een beroepschrift dient de beroepsindiener een attest van aanplakking toe te voegen, overeenkomstig artikel 2, §2 Beroepenbesluit. Hieruit moet worden besloten dat het attest van aanplakking een cruciaal aanknopingspunt betreft die de deputatie toelaat na te gaan of een administratief beroep al dan niet tijdig is ingediend. Het is dan ook heel belangrijk dat een attest van aanplakking alle noodzakelijke gegevens daartoe bevat.

Volgens de vaste rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, moet het attest van aanplakking de datum van de eerste dag van de aanplakking vermelden. Indien dit niet het geval is, is er sprake van een gebrekkig attest van aanplakking wat tot gevolg heeft dat de beroepstermijn waarover derden beschikken om administratief beroep in te stellen geen aanvang neemt (RVVb, 21/11/2012, nr; A/2012/0486).

Tevens stelt de Raad dat een attest dat enkel is afgegeven op basis van de verklaringen op eer van de aanvrager van de vergunning, niet volstaat als een bewijs dat tot aanplakking is overgegaan zoals bedoeld in artikel 4.7.19, §2 VCRO (RVVb, 3/10/2012, nr. A/2012/0396). Immers stelt de Raad, "tegenover de verklaring van eer van de aanvrager staat en kan de bewering staan van een belanghebbende derde dat de aanplakking niet is gebeurd, hetzij niet is gebeurd overeenkomstig de bepalingen van artikel 4.7.19, § 2 VCRO. Een verklaring van eer van de aanvrager kan alleszins niet worden gelijkgesteld met een attest van de gemeentelijke overheid waarin wordt verklaard dat een mededeling van de vergunningsbeslissing is aangeplakt gedurende dertig dagen. Het gebrek aan een aanplakking overeenkomstig de bepalingen van het VCRO heeft tot gevolg dat de beroepstermijn voor een belanghebbende derde niet aanvangt." (RVVb, 19 februari 2013, A/2013/0081)

In casu vermeldt het attest van aanplakking dat de aanplakking dd. 02/05/2012 werd vastgesteld. Deze datum komt overeen met de datum zoals vermeld op de verklaring op eer van de aanvrager van de vergunning. Uit de neergelegde stukken op de hoorzitting kan men niet anders concluderen dan dat de datum zoals vermeld op het attest van aanplakking is gesteund op de verklaring op eer van de aanvrager van de vergunning. Zoals hoger gewezen volstaat een attest dat is afgegeven op basis van de verklaring op eer, niet als bewijs dat tot aanplakking is overgegaan. Het argument van de raadsman van het schepencollege dat nadien door de gemeenschapswacht en de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar op 15 mei 2012 is vastgesteld dat de aanplakking wel degelijk is gebeurd, wordt op geen enkele wijze bevestigd in het attest van aanplakking.

Aangezien het controlemoment – dat overigens ook wordt betwist door de beroepsindiener - op geen enkele wijze is bevestigd door de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde, kan men dit eveneens niet als startdatum voor de aanplakking aannemen. Er anders over oordelen, betekent dat in de praktijk een attest van aanplakking volledig zinloos wordt.

5B BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

*De **plaats van de aanvraag** situeert zich ten westen van de E403, ten zuiden van het centrum van Wevelgem en ten noorden van de Leie. De Notelaarstraat is een doodlopende gemeenteweg die uitgaat op het verder gelegen Leiebos. Ten zuiden van de site ligt een oude Leie-arm en fungeert als langwerpige (vis-) vijver.*

De omgeving kenmerkt zich door een rustige woonwijk (bestaande uit vrijstaande eengezinswoningen). Op de desbetreffende site staat een voormalige schuur die omgevormd is tot manege en fokkerij. Het gebouw staat op de linker perceelgrens, waarlangs een wandelpad loopt. Ter hoogte van de rechter perceelgrens bevinden zich akkers.

*Het **ontwerp** voorziet het regulariseren van een bestaande vlasschuur tot manege – paardenfokkerij. De hoofdconstructie van de loods is 40,05m op 22,6m. De voorzijde van de loods werd bekleed met cederplanken. Centraal in de loods is een oefenpiste omgeven door 5 boxen, een berging, kleedkamer, polyvalente ruimte. Aan de rechtergevel is een uitbouw (10,2m x 2,2m) met 2 boxen en een berging. Achteraan de loods is een tweede uitbreiding (7,8m x 22,6m) bestaande uit een circulatiezone en 6 boxen).*

...

5C TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

De aanvraag ligt volgens het gewestplan Kortrijk Algemeen, gewijzigd bij BVR van 10.11.1998 in de zone “uitbreiding voor bos” en in de zone “agrarisch gebied”. Onder punt 2 worden deze bestemmingsvoorschriften verduidelijkt.

Uit het advies van de afdeling duurzame landbouwontwikkeling (ADLO) blijkt dat voor de site 7 paarden en 1 pony staan geregistreerd op naam van de aanvrager. Ook zijn er geen gegevens beschikbaar over de paardenfokkerij-activiteiten, noch over het aantal hectare weiland dat in gebruik zou zijn. Uit telefonisch onderhoud dd. 23.06.2014 met ADLO bleek dat er ondertussen 6 paarden en 1 pony geregistreerd zijn op naam van de aanvrager alsook zijn er 2 paarden van een andere eigenaar gevestigd op deze site. Op heden zijn nog steeds geen fokgegevens bekend, alsook ontbreken er gegevens over het aantal hectare weilanden. Hieruit moet redelijkerwijs worden besloten dat de aanvraag niet in functie staat tot agrarische of para-agrarische activiteiten. De aanvraag is dan ook in strijd met de bestemming van het gewestplan.

Artikel 4.4.23. VCRO stelt dat bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning die betrekking heeft op een vergunningsplichtige functiewijziging van een gebouw of gebouwencomplex mag afgeweken worden van de bestemmingsvoorschriften voor zover het gaat om een bestaand, niet verkrot, hoofdzakelijk vergund gebouw dat niet gelegen is in ruimtelijk kwetsbaar gebied (met uitzondering van parkgebieden).

Volgens artikel 4.1.1 7° wordt hoofdzakelijk vergund als volgt omschreven:

“a) bedrijven en hun constructies slechts hoofdzakelijk vergund zijn indien de voor een normale bedrijfsvoering noodzakelijke constructies vergund of vergund geacht zijn, ook wat de functie betreft,

b) overige constructies slechts hoofdzakelijk vergund zijn indien ten minste negentig procent van het bruto-bouwwolume van de constructie, gemeten met inbegrip van buitenmuren en dak, en met uitsluiting van het volume van de gebruikelijke onderkeldering onder het maaiveld en van de fysisch aansluitende aanhorigheden die in bouwtechnisch opzicht een rechtstreekse aansluiting of steun vinden bij het hoofdgebouw, vergund of vergund geacht is, ook wat de functie betreft.”

Zonder stedenbouwkundige vergunning werd de voormalige vlasschuur omgevormd tot een manege - paardenfokkerij. Aangezien deze werken reeds zijn uitgevoerd en de functie dus gewijzigd, kan er geen sprake zijn van een hoofdzakelijk vergund gebouw zoals opgelegd door artikel 4.4.23 VCRO. Samen met de PSA moet worden besloten dat er een legaliteitsbelemmering bestaat om de functiewijziging te kunnen vergunnen.

Het argument dat tegen voormelde bepaling een prejudiciële vraag is gesteld aan het Grondwettelijk Hof, doet niets af aan het feit dat een wettelijke bepaling steeds door een administratieve bestuursorgaan moet worden toegepast. Overigens resulteert een prejudiciële vraag geenszins dat een wettelijke of decretale bepaling wordt vernietigd. Het komt dan ook niet toe aan de deputatie om een decretale bepaling buiten toepassing te verklaren.

5D BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Met betrekking tot de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, stelt artikel 4.3.1.§2 VCRO dat “het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4”.

In dat verband wijst de PSA dat het beroepschrift als hinder geur-, geluids- en mobiliteitshinder opwerpt. Samen met de PSA moet worden vastgesteld dat in het dossier essentiële gegevens ontbreken over het aspect mobiliteit, zodat dit aspect – nochtans wel degelijk relevant voor de beoordeling van het dossier - niet kan onderzocht worden. Ingevolge het ontbreken van deze gegevens moet worden besloten dat de aanvraag strijdig is met de goede ruimtelijke ordening.

5E CONCLUSIE

Overwegende dat het ontwerp voorziet in het regulariseren van een bestaande vlasschuur tot manege – paardenfokkerij; dat de aanvraag niet als hoofdzakelijk vergund kan worden aanzien; dat bijgevolg aan een essentiële voorwaarde voor de toepassing van artikel 4.4.23 VCRO niet is voldaan; dat bijgevolg een legaliteitsbelemmering bestaat om de functiewijziging te kunnen vergunnen; dat de aanvraag tevens strijdig is met de goede ruimtelijke ordening;

...

BESLUIT:

Artikel 1: *Het beroep ingesteld door mtr. Bart Vandromme namens mevrouw Eveline Vanhaverbeke en de heer Lieven Claeys tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Wevelgem dd. 18 april 2012 houdende toekenning van de stedenbouwkundige vergunning aan de heer Harald Vervaeke tot het regulariseren van een vlasschuur tot manège – paardenhouderij, gelegen te Wevelgem, Notelaarstraat 29, gekadaastreerd 1ste afdeling, sectie C, nr. 742/twordt **ontvankelijk en gegrond** verklaard.*

De stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd.

...

Dit is de bestreden beslissing.

Ook het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wevelgem vordert met een aangetekende brief van 15 september 2014 de vernietiging van de bestreden beslissing. Dit beroep heeft als rolnummer 1415/0032/A/5/0038.

Daarnaast vordert zowel de verzoekende partij als het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zwevegem met een aangetekende brief van respectievelijk 11 september 2014 en 15 september 2014 de vernietiging van de beslissing van de Deputatie West-Vlaanderen van 10 juli 2014 houdende weigering van de stedenbouwkundige vergunning tot het bouwen van een mestbak in gewapend beton ten behoeve van de paardenmanège, voorwerp van het huidige beroep.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. De vordering is ontvankelijk.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept de schending in van de artikelen 4.7.21, §2 en 4.7.19 VCRO en het rechtszekerheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij voert aan dat de vergunning voor regularisatie van de vlasschuur tot paardenfokkerij werd afgeleverd op 18 april 2012, zodat het administratief beroep dat werd

aangetekend op 30 april 2014, werd ingesteld meer dan twee jaar na het afleveren van de vergunning.

In de verklaring op eer heeft de verzoekende partij verklaart dat hij op 2 mei 2012 is overgegaan tot aanplakking van de vergunning. In de bestreden beslissing wordt volgens de verzoekende partij verkeerdelijk gesteld dat een attest van aanplakking dat is afgegeven op basis van een verklaring op eer, niet als een bewijs kan gelden dat tot aanplakking is overgegaan.

De verzoekende partij merkt op dat het attest van aanplakking enkel vermeldt dat, de aanplakking uitgevoerd op 2 mei 2012, werd vastgesteld. Deze vaststelling zou gebeurd zijn door de stadswacht op 15 mei 2012. Dit zou het attest niet zonder meer vals maken. De verzoekende partij stelt dat het niet uitgesloten is dat de aanplakking weldegelijk plaats gevonden heeft op 2 mei 2012, aangezien de aanplakking op 15 mei 2012 kon worden vast gesteld door de stadswacht en de aanplakking gedurende dertig dagen vereist is.

Het is niet omdat de stadswacht *de visu* de aanplakking slechts op 15 mei 2012 heeft vastgesteld, dat er niet aangeplakt zou geweest zijn op 2 mei 2012. Deze vaststelling wordt volgens de verzoekende partij niet ontkracht en strookt met de verklaring op eer.

Minstens staat vast dat er aangeplakt was op 15 mei 2012, zodat de beroepstermijn minstens een aanvang heeft genomen op 16 mei 2012. Verzoekende partij besluit dan ook dat zij gedaan heeft wat zij moest doen.

De verzoekende partij voert aan dat de rechtszekerheid verloren dreigt te gaan, wanneer een persoon op basis van een verleende stedenbouwkundige vergunning die werd aangeplakt en wordt gerealiseerd, nog jaren later geconfronteerd kan worden met een administratief beroep dat gebaseerd is op een vermeende niet correcte aanplakking met als gevolg dat een administratief beroep opnieuw mogelijk wordt.

De verzoekende partijen wijzen erop dat het in de bestreden beslissing aangehaalde arrest nr. A/2012/0396 van 3 oktober 2012 niet naar analogie kan worden toegepast, aangezien in dat arrest geen enkel document voorhanden was waaruit de vaststelling van de aanplakking door de gemeentelijke overheid bleek, terwijl dit *in casu* wel het geval is. De *ratio legis* van de bepalingen inzake aanplakking bestaat erin dat toezicht wordt gehouden op de aanplakking, niet meer, niet minder.

Tot slot verwijst de verzoekende partij naar arrest RvVb nr. A/0254/2013 van 21 mei 2013. Daaruit zou blijken dat wel degelijk ook met andere objectieve stukken rekening dient te worden gehouden bij de beoordeling van de al dan niet tijdigheid van een administratief beroep.

2.

De verwerende partij antwoordt na verwijzing naar de bestreden beslissing vooreerst dat zij over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt en de Raad de bestreden beslissing dan ook slechts marginaal kan toetsen.

Het attest van aanplakking vermeldt dat de aanplakking op 2 mei 2012 werd vastgesteld. Dit attest werd opgesteld op 2 mei 2012. Volgens de verwerende partij kan de datum van vaststelling d.d. 2 mei 2012 onmogelijk kloppen, aangezien uit het dossier blijkt dat de gemeente op 2 mei 2012 nog niet op de hoogte was gebracht door de aanvrager van de aanplakking van de beslissing.

De verwerende partij stelt dat uit de controledocumenten, waaruit zou moeten blijken dat een controle is uitgevoerd door de stadswacht op 15 mei 2012, niet kan worden opgemaakt wie de

controle heeft uitgevoerd en dat de datum van “15 mei 2012” met de hand is geschreven zonder verdere vermelding.

De verwerende partij stelt voorts dat het college tijdens de hoorzitting verklaarde dat de startdatum van de beroepstermijn niet de op het attest vermelde datum van 2 mei 2012 - overeenkomstig de verklaring op eer - is, maar de controledatum van 15 mei 2012. Het zou een materiële vergissing betreffen en de startdatum van de beroepstermijn zou 15 mei 2012 moeten zijn.

Daaruit volgt volgens de verwerende partij dat de eerste dag van de aanplakking niet uitdrukkelijk wordt vermeld op het attest zodat het attest van aanplakking niet dienstig is voor de berekening van de beroepstermijn.

De verwerende partij concludeert dat de verwarringen, onduidelijkheden en tegenstrijdigheden in het administratief dossier ertoe leiden dat het attest van aanplakking van geen waarde is, zodat de beroepstermijn volgens de vaste rechtspraak van de Raad geen aanvang zou hebben genomen. Om zijn stelling kracht bij te zetten citeert de verwerende partij daartoe uit het arrest met nummer A/2012/0486 van 21 november 2012.

Uit het arrest nummer 1011/0521/SA/2/0471 van 24 juli 2012 leidt de verwerende partij af dat in de bestreden beslissing terecht kon worden geoordeeld dat indien de eerste dag van aanplakking niet wordt vermeldt dit tot gevolg heeft dat de beroepstermijn waarover derden beschikken om administratief beroep in te stellen niet begint te lopen.

Uit een e-mail van 1 april 2014 zou volgens de verwerende partij bovendien blijken dat de data zoals vermeld op de attesten van aanplakking aangepast werden op basis van de verklaring op eer van de aanvrager. De verwerende partij meent dat dit concreet betekent dat het College geattesteerd heeft op basis van de verklaring op eer. De verwerende partij verwijst naar rechtspraak van de Raad om te stellen dat attesten die louter gesteund zijn op een verklaring op eer, gebrekkig zijn.

De verwerende partij stelt voorts dat de startdatum, zijnde volgens de gemeente 15 mei 2012, niet werd vastgesteld in het attest van aanplakking. De beroepstermijn begint te lopen de dag na de startdatum van aanplakking. Dit is volgens de verklaring op eer van de aanvrager op 2 mei 2012 en volgens het college 15 mei 2012. De verwerende partij meent dat aldus niet anders kan worden besloten dan dat de controle van de aanplakking niet correct werd vastgesteld. Bovendien zijn er geen foto's van de aanplakking in het dossier aanwezig. Een niet correcte attestatie heeft niet tot gevolg dat de aanvang van de termijn verschuift, maar wel dat de termijn niet aanvangt.

Tot slot merkt de verwerende partij op dat de opsteller van het attest de controle niet zelf heeft uitgevoerd, maar deze gedelegeerd heeft aan een stadswacht. Uit de VCRO volgt dat de gemeentesecretaris zijn attestatiebevoegdheid kan delegeren. *In casu* werd deze bevoegdheid gedelegeerd aan de stedenbouwkundige ambtenaar, Marc Paelinck.

De verwerende partij meent aldus dat de beweerde controledatum van 15 mei 2012 niet kan worden aangenomen, nu de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar zelf geen delegatiebevoegdheid heeft en deze datum niet correct werd vastgesteld in het attest van aanplakking door de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar aan wie de delegatiebevoegdheid werd toegekend. Subdelegatie zou slechts mogelijk zijn voor detailmaatregelen. Het vaststellen van een aanplakking is volgens de verwerende partij geen detailmaatregel.

De verwerende partij meent dan ook dat de loutere verklaring van de stadswacht niet kan gelden als een afdoende bewijs van aanplakking.

Bijgevolg concludeert de verwerende partij dat zij niet onredelijk heeft gehandeld door het beroep ontvankelijk te verklaren.

Met betrekking tot het rechtszekerheidsbeginsel verwijst de verwerende partij naar arresten nr. A/2014/0040 van 14 januari 2014 en nr. 1011/0218/A/8/0187 om te stellen dat de belangen van de partijen niet worden geschaad door het beroep ontvankelijk te verklaren, nu de behandeling ten gronde van het administratief beroep voor de aanvrager mogelijk is.

3.

De tussenkomende voert vooreerst aan dat in het attest van aanplakking enkel 2 mei 2012 - datum vermeld in de verklaring op eer - als datum wordt geattesteerd, zodat enkel deze datum relevant is bij de beoordeling van de wettigheid van de bestreden beslissing. De tussenkomende partij meent dat het tot de vaste rechtspraak van de Raad behoort dat een eenzijdige verklaring van eer van een aanvrager niet volstaat als bewijs dat de vergunningsbeslissing werd aangeplakt conform artikel 4.7.19, §2 VCRO

Ten tweede stelt de tussenkomende partij dat de verwijzing van de verzoekende partij naar andere objectieve stukken, waarbij wordt verwezen naar de controle door de stadswacht, niet dienend is en dit om de volgende redenen:

- 1) Uit het attest van aanplakking blijkt niet dat de aanplakking gecontroleerd zou zijn door de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde op 15 mei 2012. De controle werd dus niet bevestigd of gevoegd bij het attest van aanplakking

De tussenkomende partij verwijst hierbij naar arrest nr. A/2014/0634 van 16 september 2014 en stelt dat uit dit arrest blijkt dat documenten die niet bij het attest van aanplakking werden gevoegd, niet in aanmerking kunnen komen als bewijsstuk dat de aanplakking wel degelijk zou zijn vastgesteld. De Raad zou in dit arrest benadrukken dat de gemeentelijke overheid de nodige vaststellingen moet doen met betrekking tot de aanplakking en dat deze in het attest van aanplakking dienen opgenomen te worden.

- 2) Uit niets zou blijken dat het attest van aanplakking gebaseerd zou zijn op een controle die door de stadswacht op 15 mei 2012 zou zijn gebeurd en waarbij de aanplakking zou zijn vastgesteld. De datum van de controle werd niet in het attest van aanplakking opgenomen.

Volgens de tussenkomende partij komt het aan de gemeente toe aan te tonen dat er effectief een controle plaats vond en dat het attest correct werd opgemaakt. Het administratief dossier zou in deze falen, zodat de beroepstermijn voor derden geen aanvang kon nemen.

- 3) De tussenkomende partij betwist de draagkracht van de controlestukken die worden aangebracht, aangezien de stukken geen deel uitmaken van het administratief dossier; Bovendien zou onduidelijk zijn wie de beweerde controle heeft uitgevoerd en of deze persoon daartoe bevoegd was, hoewel artikel 4.7.19, §2 VCRO ter zake duidelijk is. De tussenkomende partij meent dat deze controlestukken niet bewijskrachtig zijn gelet op de handgeschreven data die niet werden verwerkt in de bezorgde attesten. De datum van het bezorgde attest, met name 2 mei 2012 verschilt van de datum waarom de controle of vaststelling zou zijn gedaan, met name 15 mei 2012.

- 4) De tussenkomende partij meent dat de verzoekende partij abstractie maakt van het attest van aanplakking, aangezien zij stelt dat de termijn minstens is ingegaan op 16 mei 2012. Dit gaat volgens de tussenkomende partij niet op, aangezien die stelling geen grondslag vindt in het attest van aanplakking dat als uitgangspunt dient te worden genomen voor het bepalen of berekenen van de beroepstermijn voor belanghebbende derden. De memorie van toelichting zou immers aangeven dat het attest van aanplakking uitdrukkelijk de datum van eerste aanplakking moet vermelden. De tussenkomende partij stelt dat dit tevens wordt bevestigd in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof (arrest nr. 8/2011 van 27 januari 2011) en in de rechtspraak van de Raad (RvVb A/2012/0486 van 21 november 2012).

De tussenkomende partij concludeert dat met de datum van 15 mei 2012 geen rekening kan worden gehouden, vermits deze niet in het attest vermeld wordt.

Tot slot stelt de tussenkomende partij enerzijds dat de verwijzing naar arrest nr. A/2012/0396 van 3 oktober 2012 weldegelijk naar analogie kan worden toegepast aangezien de feiten identiek zijn. In de voormelde zaak was geen enkel document voorhanden waaruit de vaststelling van de aanplakking door de gemeentelijke overheid bleek. De tussenkomende partij meent dat ook in de voorliggende zaak geen dergelijk document voorligt, nu het zogenaamde objectief stuk waaruit zou blijken dat de stadswacht de aanplakking heeft gecontroleerd op 15 mei 2012 noch gevoegd is bij het attest van aanplakking, noch deel uitmaakt van het administratief dossier, zodat hiermee geen rekening kan worden gehouden.

Anderzijds meent de tussenkomende partij dat de verwijzing naar arrest nr. A/2013/0254 van 21 mei 2013 twee vermeldingen bevat die maken dat dit arrest niet naar analogie kan worden toegepast. In het betreffende arrest bevatte het administratief dossier niet alleen een attest van aanplakking en een verklaring op eer van de bouwheer, maar tevens een foto met datum van de krant, wat in voorliggende zaak niet het geval zou zijn. In tegenstelling tot het voormelde arrest worden door de tussenkomende partij wel stavingstukken aangebracht die er op wijzen dat het attest van aanplakking louter op basis van de verklaring op eer is opgesteld.

Uit het voorgaande concludeert de tussenkomende partij dat slechts een gebrekkig attest van aanplakking voorligt, zodat de beroepstermijn geen aanvang heeft genomen.

4.

De verzoekende partij voegt daar in haar wederantwoordnota in de eerste plaats aan toe dat noch door de tussenkomende partij, noch door de verwerende partij wordt betwist dat er een aanplakking is verricht en dat deze aanplakking gedurende dertig dagen aanwezig was op het terrein. De verzoekende partij stelt dat ook de startdatum op dit attest van aanplakking geenszins wordt betwist. Hieruit leidt de verzoekende partij af dat geenszins wordt betwist dat in het dossier een correcte aanplakking werd verricht aan het bouwperceel, zodat de tussenkomende partij een beroep kon instellen. De tussenkomende partij heeft dit echter nagelaten.

De verzoekende partij voert aan dat de werkwijze van de tussenkomende partij des te meer klemmt, nu zij in kennis werd gesteld van het openbaar onderzoek maar nooit een bezwaar heeft ingediend en nu de exploitatie al een aantal jaren werd uitgebaat maar verzoekende partij slechts na jaren een beroep heeft ingesteld.

Voorts stelt de verzoekende partij dat uit artikel 4.7.19, §2 VCRO een bepaalde chronologie volgt, die zij ook in acht heeft genomen, met name: 1) aanplakking door begunstigde; 2) begunstigde stelt de gemeente in kennis van de aanplakking en 3) de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde

controleert de aanplakking; 4) opmaken van een attest van aanplakking door de gemeente waarop de startdatum van de aanplakking wordt vermeld.

De gehanteerde chronologie werd niet betwist en noch de verwerende, noch de tussenkomende partij leveren het bewijs dat het attest vals zou zijn en dat de startdatum niet correct is, zodat het attest van aanplakking volgens de verzoekende partij rechtsgeldig is. De verzoekende partij verwijst in dit kader naar de rechtspraak van de Raad.

De verzoekende partij herhaalt hetgeen zij heeft uiteengezet met betrekking tot arrest nr. A/2012/0396 van 3 oktober 2012. In tegenstelling tot de voorliggende zaak was in dat arrest, was er geen enkel document aanwezig waaruit de vaststelling van de aanplakking door de gemeente bleek.

Het arrest nr. A/2014/0634 kan geen toepassing vinden, vermits in dit arrest niet voldaan was aan de verplichting om effectief over te gaan tot controle. *In casu* is het attest van aanplakking niet louter gebaseerd op de verklaring op eer, ook de controle werd uitgevoerd. Verder is slechts vereist dat het attest van aanplakking de startdatum van de aanplakking bevat. Volgens de verzoekende partij stellen de verwerende en tussenkomende partij bijkomende voorwaarden die niet zijn opgenomen in artikel 4.7.19 of 4.7.21 VCRO, voorop waaraan het attest zou moeten voldoen. De Vlaamse Regering kan weliswaar bijkomende eisen opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen, maar tot op heden werden geen dergelijke bijkomende eisen gesteld. De verrichte aanplakking zou derhalve voldoen aan de voorwaarden in artikel 4.7.19, §2 VCRO.

Tot slot verwijst de verzoekende partij nog naar arrest nr. A/2013/0254 van 21 mei 2013 waaruit blijkt dat weldegelijk ook rekening moet worden gehouden met andere objectieve stukken bij de beoordeling van de tijdigheid van een administratief beroep.

Beoordeling door de Raad

1.

In het eerste middel stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing de artikelen 4.7.19, §2 en 4.7.21, §3 VCRO schendt, aangezien het administratief beroep laattijdig, want meer dan 2 jaar na het afleveren van de vergunning en meer dan dertig dagen na aanplakking, is ingesteld.

De tussenkomende partij is derde-belanghebbende voor wie de administratieve beroepstermijn overeenkomstig artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO begint te lopen vanaf de dag na deze van aanplakking.

In de bestreden beslissing werd vastgesteld dat het administratief beroep - ingesteld door de tussenkomende partij - tijdig werd ingesteld, aangezien de aanplakking op gebrekkige wijze is geschiedt. Het administratief beroep werd ontvankelijk verklaard.

Ook de tussenkomende partij betwist de aanplakking en de geldigheid van de aanplakking van de vergunning afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen. De verwerende partij verwijst naar de verklaring op eer en het ontbreken van een geldig attest van aanplakking, nu dit opgesteld zou zijn op basis van de verklaring op eer van de verzoekende partij en er tevens onduidelijkheid is over de controle van de aanplakking. Zij verwijst hiervoor naar een e-mail van 1 oktober 2014 uitgaande van de gemeentelijke diensten. Bovendien zou startdatum van de aanplakking niet correct vermeld worden in het attest van aanplakking.

2.

Artikel 4.7.19, §2 VCRO, zoals gewijzigd bij decreet van 16 juli 2010, bepaalt het volgende:

“Een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt overgegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde levert op eenvoudig verzoek van elke belanghebbende, vermeld in artikel 4.7.21, §2, een gewaarmerkt afschrift van het attest van aanplakking af.”

Artikel 4.7.21 § 3 VCRO luidt als volgt:

“Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat:

...

3° voor wat betreft het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende: de dag na deze van aanplakking.”

In het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 8/2011 van 27 januari 2011 wordt met betrekking tot de aanplakking als vorm van bekendmaking van de vergunning het volgende overwogen:

“B.13.3.3.4. Het feit dat de beroepstermijn voor vergunningsbeslissingen ingaat de dag na die van de aanplakking is ingegeven door het doel de vergunningsaanvrager zo snel mogelijk rechtszekerheid te verschaffen, wat niet mogelijk is wanneer de aanvang van de beroepstermijn afhangt van de kennisneming van de beslissing door de verzoeker. Daarbij vermocht de decreetgever rekening te houden met het feit dat het gaat om hetzij grote projecten, waarvan genoegzaam bekend zal zijn dat de vergunning werd verleend, hetzij projecten waarvan de weerslag is beperkt tot de onmiddellijke omgeving van de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De decreetgever kon dan ook redelijkerwijs ervan uitgaan dat de aanplakking een geschikte vorm van bekendmaking is om belanghebbenden op de hoogte te brengen van het bestaan van de vergunningsbeslissing.

Bovendien dient de bevoegde burgemeester erover te waken dat tot aanplakking wordt overgegaan en attesteert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanplakking. Het gemeentebestuur dient op eenvoudig verzoek een gewaarmerkt afschrift van dat attest af te geven (artikelen 133/48, § 2, en 133/52, § 4, en 133/55, § 4, 6° en 7°, van het decreet van 18 mei 1999, zoals vervangen bij het bestreden artikel 36). De dag van eerste aanplakking moet uitdrukkelijk worden vermeld (Parl. St., Vlaams Parlement, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 181). Bijgevolg kan een belanghebbende weten wanneer de beroepstermijn aanvangt en wanneer die verstrijkt.

In de parlementaire voorbereiding van het decreet van 27 maart 2009 wordt eveneens gepreciseerd dat indien de aanplakking niet of niet correct geschiedt, dit « wordt [...] ' gesanctioneerd ' door middel van de beroepstermijnenregeling » (ibid., p. 181). Hieruit dient te worden afgeleid dat in dat geval de burgemeester de aanplakking niet vermag te attesteren, zodat de beroepstermijn geen aanvang neemt.”

Met dit arrest heeft het Grondwettelijk Hof geoordeeld dat de aanplakking een geschikte en gerechtvaardigde vorm van bekendmaking is om belanghebbenden op de hoogte te brengen van het bestaan van een vergunningsbeslissing, mede omdat de gemeentelijke overheid over de aanplakking moet waken en ze attesteren.

3.

Geen van de partijen betwist dat de gemachtigde van de gemeentesecretaris van de gemeente Wevelgem een attest van aanplakking heeft opgesteld.

De verwerende en tussenkomende partij stellen echter dat het attest van aanplakking dat deel uitmaakt van het administratief dossier, is opgemaakt op basis van de verklaring op eer opgesteld door de aanvrager. De verwerende partij besluit in de bestreden beslissing tot de ontvankelijkheid van het beroep van de tussenkomende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 18 april 2012 daar uit de bijkomende stukken die werden neergelegd op de hoorzitting d.d. 10 juni 2014 blijkt dat de verklaring uit het attest, met name dat de aanplakking is vastgesteld op 2 mei 2012, niet met de werkelijkheid zou overeenstemmen. Dit zou de aanplakking gebrekkig maken.

Het “attest van aanplakking” vermeldt het volgende:

“Ondergetekende, de heer Marc Paelinck, stedenbouwkundige ambtenaar van de gemeente Wevelgem, verklaart als afgevaardigde van de secretaris, gevolmachtigd bij beslissing dd 01.09.2010, dat in toepassing van artikel 4.7.19, §2 van de Vlaamse Codex de aanplakking dd. 02.05.2012 werd vastgesteld van de uitdrukkelijke beslissing van het College dd. 18/04/2012 inzake de stedenbouwkundige aanvraag van VERVAEKE Harald, Fabriekskaai (Kor) 2 , 8500 Kortrijk tot regularisatie vlasschuur tot manège/paardenfokkerij gelegen te Wevelgem...”

De Raad kijkt vooreerst naar het attest van aanplakking om te kunnen beoordelen of de aanplakking wel correct is gebeurd.

De Raad stelt vast dat de stedenbouwkundige ambtenaar van de gemeente Wevelgem, daartoe (rechtsgeldig) gemachtigd door de gemeentesecretaris, in het attest van aanplakking attesteert dat “de aanplakking” van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen in de zin van artikel 4.7.19 §2 “d.d. 02/05/2012 werd vastgesteld”.

Uit de bewoordingen van het voormeld attest kan niet worden afgeleid dat het in het administratief dossier aanwezige attest van aanplakking werd opgemaakt louter op basis van een verklaring op eer. Naast het attest van aanplakking bevat het administratief dossier slechts een e-mail van 1 april 2014 tussen de raadsman van de verzoekende partij en mevrouw Sarah Michiels, medewerkster van de gemeente Wevelgem, waarin deze laatste naar aanleiding van een vraag van de raadsman van tussenkomende partij aangeeft dat de startdatum van aanplakking in het attest werd gebaseerd op de verklaring op eer van de verzoekende partij. Voorts bevinden zich geen andere documenten in het administratief dossier die het attest van aanplakking tegenspreken.

Zolang de Vlaamse regering geen aanvullende inhoudelijke of formele vereisten heeft opgelegd waaraan de aanplakking moet voldoen, kan enkel rekening gehouden worden met de artikelen 4.7.19, §2 VCRO en 4.7.21 §3 VCRO en met de omstandigheid dat in redelijkheid dient aangenomen te worden dat de aanplakking zichtbaar en leesbaar dient te zijn vanaf de openbare weg.

Het gegeven dat de beroepstermijn voor vergunningsbetwistingen voor belanghebbende derden ingaat de dag na de aanplakking is ingegeven door het doel om de vergunningsaanvrager zo snel mogelijk rechtszekerheid te verschaffen over het definitief karakter van zijn vergunning.

4.

Indien de regelmatigheid van de aanplakking, en daarmee rechtstreeks verbonden de startdatum van de beroepstermijn, door een belanghebbende derde wordt betwist, draagt laatstgenoemde de bewijslast. Zij moet derhalve aantonen, dan wel aannemelijk maken dat de aanplakking niet gebeurde conform artikel 4.7.19, §2 VCRO en dient daarbij concrete elementen aan te voeren die wijzen op de onregelmatigheid van de aanplakking dan wel van het attest van aanplakking.

Het attest van aanplakking vormt daarbij een belangrijk bewijsmiddel om de datum van aanplakking aan te tonen, maar deze datum kan desgevallend ook worden aangetoond dan wel worden betwist met andere bewijsmiddelen, die door de verwerende partij moeten worden geëvalueerd.

Het attest van aanplakking gaat uit van een beëdigd ambtsdrager, in de uitoefening van zijn functie. Het attest werd correct ondertekend door de gemachtigde van de gemeentesecretaris, zodat het de nodige rechtskracht bezit. Van een ambtenaar in functie mag overigens worden verwacht dat hij slechts een attest onderschrijft, wanneer het naar waarheid is opgesteld. De Raad merkt op dat weliswaar wordt beweerd dat het attest niet met de werkelijkheid overeenstemt, maar dat geen procedure tot valsheid in geschrifte werd gestart, waaruit de onwettigheid van het attest zou moeten blijken.

Het attest vermeld geenszins dat het (louter) werd opgemaakt op basis van een verklaring op eer. Aangezien dit niet vermeld wordt in het attest, kan dit niet zonder meer worden aangenomen. Het loutere feit dat in het administratief dossier een verklaring op eer is gevoegd, die naar dezelfde datum verwijst als de datum van het attest van aanplakking, toont de correlatie tussen de 'verklaring op eer' uitgaand van de verzoekende partij en het attest van aanplakking nog niet aan.

De verklaring naderhand, van een medewerkster van de gemeente, per e-mail daterend van meer dan een jaar nadat de vergunningsbeslissing werd genomen, heeft niet dezelfde bewijswaarde als en weegt derhalve niet op tegen de vaststellingen in een attest van aanplakking opgemaakt door de beëdigd ambtenaar die bij decreet deze bevoegdheid uitdrukkelijk kreeg toegewezen. Daarenboven moet worden opgemerkt dat deze medewerkster enkel verklaart dat de gemeente voor het vermelden van de startdatum van de aanplakking is voortgegaan op de verklaring op eer van de aanvrager, hetgeen – zoals hierna zal blijken – niet wegneemt dat deze aanplakking naderhand ook werd gecontroleerd door de gemeentediensten. Uit deze verklaring kan dan ook niet worden afgeleid dat het attest van aanplakking "louter" steunt op een verklaring op eer van de aanvrager.

5.

Een verklaring op eer sluit evenmin uit dat, naderhand en in overeenstemming met de chronologie die bij de aanplakking in acht genomen moet worden, een controle of toezicht heeft plaats gevonden.

De partijen betwisten niet ernstig dat er een controle van aanplakking heeft plaats gevonden, maar betwisten wel de bewijswaarde van het controledocument en de bevoegdheid van de persoon die de controle heeft uitgevoerd.

De Raad stelt vast dat het decreet louter een attest van aanplakking vereist. Er zijn geen andere decretale verplichtingen om documenten bij te brengen waaruit een effectieve controle op de aanplakking blijkt. Het attest van aanplakking vermeldt dat de aanplakking werd vastgesteld.

De omstandigheid dat uit het afgeleverde attest van aanplakking niet uitdrukkelijk blijkt wie de controle heeft uitgevoerd en op welke datum deze controle werd uitgevoerd, wil niet zeggen dat het attest slechts te beschouwen is als een attest dat (louter) is afgegeven op basis van de verklaring op eer van de aanvrager.

6.

Tot slot dient het attest van aanplakking, om van een geldig attest van aanplakking te kunnen spreken, melding te maken van de datum van aanplakking en meer in het bijzonder de eerste dag van de aanplakking. Enkel op die wijze kan de derde-belanghebbende weten wanneer de beroepstermijn een aanvang heeft genomen en wanneer deze verstrijkt.

Zoals hierboven reeds gesteld verwijst het attest van aanplakking opgemaakt door de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar daartoe gemachtigd door de gemeentesecretaris naar 2 mei 2012 als startdatum van de aanplakking. Gelet op dit attest, de “verklaring op eer” die is gevoegd bij het administratief dossier en de controle die werd uitgevoerd op 15 mei 2012, kan de Raad omwille van het ontbreken van een voldoende bewijs van het tegendeel, bijgevolg niet anders dan oordelen dat de decretaal voorgeschreven bekendmaking van het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning in het dossier correct is uitgevoerd.

Ten overvloede, merkt de Raad op dat sinds het arrest van het Grondwettelijk Hof van 27 januari 2011 niet langer ernstig betwist kan worden dat de beroepstermijn ingaat de dag na de startdatum van de aanplakking, zodat de stelling van de gemeente dat de beroepstermijn minstens is ingegaan op 16 mei 2012, zijnde de dag na de datum van de controle, niet kan worden gevolgd.

7.

Aangezien de verzoekende partij niet aantoont dat de aanplakking gebrekkig is gebeurd, noch een procedure tot valsheid in geschrifte is gestart waaruit de onwettigheid van het attest van aanplakking zou blijken, dient de dag na deze van aanplakking als aanvang van de beroepstermijn gehanteerd te worden.

De aanplakking is volgens het attest van aanplakking gebeurd op 2 mei 2012. De termijn om een beroep in te stellen bij de deputatie heeft dan ook een aanvang genomen op 3 mei 2012.

De termijn van dertig dagen waarbinnen de verzoekende partij een beroep kon instellen bij de verwerende partij, verliep dan ook op 2 juni 2012. Het administratief beroep van de tussenkomende partij, ingesteld met een aangetekend van 30 april 2014 diende bijgevolg, ontegensprekelijk als laattijdig en derhalve onontvankelijk te worden afgewezen. Gelet op de gedane overwegingen en vaststellingen, werd het beroep door de verwerende partij dan ook ten onrechte als tijdig en bijgevolg ontvankelijk behandeld.

Het eerste middel is gegrond.

B. Overige middelen

De overige middelen worden niet onderzocht daar deze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van Lieven CLAEYS is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 10 juli 2014, waarbij aan de verzoekende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het regulariseren van een vlasschuur tot manège - paardenhouderij op een perceel gelegen te Wevelgem, Notelaarstraat 29 en met als kadastrale omschrijving eerste afdeling, sectie C, nr. 742/t.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een vervaltermijn van 4 maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 19 december 2017 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Chana GIELEN

Pieter Jan VERVOORT